

Hydepark – 24 octombrie 2011

Revanșa istoriei: Lenin, Stalin, Hrușcirov și visul tovarășei Lazurkina

Visele au avut un rol decisiv în istoria mișcării revoluționare ruse. Mai întâi, visele utopice ale Verei Pavlovna din romanul "Ce-i de făcut" de Cernîșevski, al cărui erou principal, Rahmetov, cel care dormea pe un pat cu cuie spre a-și oțeli voința de luptă, a inspirat generații de neo-iacobini.

Pe urmele precursorului întemnițat de tar, Lenin a scris, în 1902, pamfletul "Ce- de făcut?" în care exclamă: "Trebuie să visăm!". Au trecut anii, partidul de avangarda întemeiat de Lenin a organizat lovitura de stat din noiembrie (stil nou) 1917, a stat la putere până în decembrie 1991, când a avut loc prăbușirea URSS. În urma unor acerbe lupte politice, Stalin a devenit succesorul lui Lenin și a exacerbât teroarea, a transformat Gulagul într-una din instituțiile de bază ale sistemului ideocratic.

Stalin a murit în martie 1953, iar urmașii săi, în frunte cu Gheorghii Malenkov și Nikita Hrușcirov, au decis să-i eternizeze memoria. Trupul despotului a fost îmbălsămat și amplasat lângă mumiă fondatorului bolșevismului în ceea ce s-a numit "Mauzoleul Lenin-Stalin". Veșnicia lui Stalin nu a durat însă decât 8 ani întrucât, acum 50 de ani, în octombrie 1961, Congresul al XXII-lea al PCUS a decis să mute trupul neînsuflețit al tiranului din Mauzoleu și să-l înmormânteze lângă zidul Kremlinului. Pentru Hrușcirov era vorba de o revanșă postuma definitivă în raport cu cel pe care îl venerase în timpul vieții și a cărui fantoma continua să bântuie mentalul colectiv. Răzbunarea personală se contopea cu exorcismul public. Hrușcirov fusese umilit de Stalin repetate rânduri. Nu poate fi negat nici elementul de șoc psihologic trăit de Hrușcirov aflând despre amplitudinea inimaginabilă a Mării Terori (la care, trebuie spus, participase el însuși). În plus, stalinistii obstinați din conducere încercaseră să-l răstoarne în iunie 1957. Îi reproșau intempestivului Nikita Sergheievici, mai presus de orice, faptul că în februarie 1956, la Congresul al XX-lea, distrusese mitul lui Stalin.

"Raportul Secret" al lui Hrușcirov a fost, într-adevăr, unul din documentele politice fundamentale ale veacului trecut. Nu doar membrii "grupului fracționist, antipartinic și fără de principii" Molotov, Kalaganovici, Malenkov, Bulganin, Pervuhin, Saburov și Șepilov "care li s-a alăturat" (așa avea rămână acesta în istorie, "Șepilov care li s-a alăturat") se opuneau din rășputeri de-stalinizării, ci și liderii unor partide comuniste aflate la putere ori în opoziție (Mao Zedong, Gheorghiu-Dej, Antonin Novotny, Walter Ulbricht, Enver Hoxha, Dolores Ibarruri, Maurice Thorez). Se formase un front comun de rezistență împotriva liberalizării socialismului. Sigur, Mao vorbea prin megafonul albanez, Dej pretindea că susține reformele, dar în fapt era vorba de boicotarea inițiativelor legate de de-stalinizare.

Pentru a potența dramatismul momentului, Hrușcirov a apelat la serviciile unei vechi bolșevice, Dora Abramovna Lazurkina (1884-1974), membră de partid din 1902, fostă deținută, ani îndelungați în Gulag, Veterana militantă Lazurkina a luat cuvântul și a relatat ca în anii deportării sale în lagărele staliniste, a păstrat mereu legătura cu Lenin: "Îl port întotdeauna pe llici în suflet, întotdeauna, tovarăși, și chiar în momentele cele mai dificile singurul lucru care m-

a ajutat să rezist a fost că îl aveam pe Ilici în inimă, că mă puteam consulta cu el despre ceea ce trebuia să fac. (*Aplauze*). M-am consultat cu Ilici ieri. Era ca și cum ar fi fost viu, stătea în fața mea și mi-a spus: "este neplăcut pentru mine să mă aflu lângă Stalin, cel care a dăunat atât de mult partidului" (*Aplauze furtunoase, îndelungate*)." Dorința lui Lenin, chiar dacă transmisă prin vis, era, evident, lege în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. **Materialismul istoric devenea materialism oniric. Realismul socialist se convertea în suprealism politic, în spiritism dialectic.** La propunerea lui Hrușciov, Congresul a adoptat în unanimitate (cum altfel?) "Hotărârea privind Mauzoleul lui Vladimir Ilici Lenin". Se stipula astfel ca: "Mauzoleul din Piața Roșie de lângă zidul Kremlinului, creat pentru a perpetua memoria lui Vladimir Ilici Lenin, nemuritorul întemeietor al Partidului Comunist și al statului sovietic, conducătorul și învățătorul omenirii muncitoare, va fi cunoscut de-acum înainte drept „Mauzoleul lui Vladimir Ilici Lenin”".

Cel adorat până în martie 1953 drept corifeul științei, titanul gândirii, cel mai mare strateg al tuturor timpurilor, prietenul copiilor, lingvistul genial, al patrulea clasic al marxismului etc era expulzat din lăcașul sacrosanct: "Se consideră nepotrivită menținerea sarcofagului conținând sicriul lui I. V. Stalin în Mauzoleu, întrucât Stalin a comis serioase violări ale poruncilor lui Lenin, abuzuri de putere, represiuni în masa împotriva poporului sovietic, iar acțiunile sale din perioada cultului personalității fac imposibilă rămânerea sicriului cu trupul său în Mauzoleul lui V. I. Lenin". Coșmarul stalinist a fost învins, măcar simbolic, ca urmare a visului tovarășei Lazurkina. Cu aprobarea lui Hrușciov, apărea în "Pravda" poemul dinamitar "Urmașii lui Stalin" al tânărului scriitor Evgheni Evtușenko. Tot cu acordul primului secretar al CC al PCUS era publicată, în 1962, în revista "Novâi Mir" condusă de Aleksandr Tvardovski, capodopera lui Soljenițân "O zi din viața lui Ivan Denisovici", prima recunoaștere publică, într-o publicație oficială, a existenței lagărelor de concentrare comuniste. Magnații PCUS pretindeau că susțin de-stalinizarea. Aleksandr Șelepin (poreclit "Șurik de fier"), șeful KGB-ului, a rostit la Congresul al XXII-lea unul dintre cele mai înflăcărâte rechizitorii împotriva defunctului dictator. În realitate, se urzea de-acum complotul care avea să ducă la înlăturarea lui Hrușciov în octombrie 1964. Începea o nouă glaciațiune care să termina abia în martie 1985, prin alegerea lui Mihail Gorbaciov la cârmă PCUS.

<http://hydepark.ro/articol/articol/revansa-istoriei-lenin-stalin-hrusciov-si-visul-tovarasei-lazurkina-31.html>